

Promillekørsel (0,81–1,20 promille) straffes med bøde og betinget frakendelse af førerretten.

Spirituskørsel i promilleområdet 1,21–1,50 eller efter § 53, stk. 2, straffes med bøde og ubetinget frakendelse af førerretten i 1 år.

Boderne er både ved promillekørsel og spirituskørsel på 1.000 kr. pr. 25.000 kr. årlig bruttoindtægt. Bøden vil i praksis for en typisk lønindtægt svare til ca. 1 måneds nettoløn. Mindstebøden er på 1.000 kr. og højeste bøde på 40.000 kr.

Straffen for spirituskørsel i området 1,51–2,00 promille er 10 dages hæfte og 1½ års ubetinget frakendelse.

I området 2,01–2,50 promille er straffen 20 dages hæfte samt ubetinget frakendelse af førerretten i 2 år. Ved promiller over 2,50 stiger straffen til hæfte i 30 dage, medens frakendelsestiden i almindelighed stadig er 2 år.

Såfremt der i forbindelse med kørslen foreligger kørselsuheld eller lignende, anvendes den reaktion, som ville være kommet til anvendelse, hvis promillen havde været et trin højere. Spirituskørsel med en promille mellem 1,21 og 1,50 med kørselsuheld eller lignende medfører således 10 dages hæfte og frakendelse i 1½ år. Det har i retspraksis i nogen grad vist sig vanskeligt at fastlægge en ensartet praksis med hensyn til anvendelsesområdet for denne skærpene virkning.

Der sker også en skærpelse af reaktionen, hvis den pågældende tidligere har kørt promille- eller spirituskørsel. Der har på grundlag af færdselslovens og straffelovens regler om gentagelse udviklet sig et ret indviklet reaktionssystem med hensyn til disse gentagelser.

4. Siden ikrafttrædelsen af færdselsloven af 1976 er der indtrådt en stigning i antallet af personer, som af politiet er sigtet for overtrædelse af færdselslovens bestemmelser om kørsel efter indtagelse af spiritus. Der henvises til redegørelsen i *bilag 1*. Stigningen er størst i perioden 1976–1978, hvorefter der har været en vis udjævning. Ved vurderingen af stigningen må det som anført i *bilag 1* tages i betragtning, at indførelsen af de faste promillegrænser, de rutinemæssige udåndingsprøver samt en forenkling og rationalisering af politiets behandling af disse sager har bevirket en betydelig forøgelse i opdagelsesrisikoen. Stigningen i sigtelserne er dog ikke alene udtryk for den forøgede opdagelsesrisiko, men må som nedenfor anført formentlig antages også at afspejle en reel stigning i antallet af kørsler efter indtagelse af spiritus.

Til belysning af udviklingen med hensyn til domfældelser er der efter anmodning fra justitsmi-

nisteriet tilvejebragt statistiske oplysninger for 1979 og 1980 gennem rigspolitichefen. Disse oplysninger supplerer kriminalstatistikken for 1977 og 1978, der giver visse oplysninger om domfældelser for overtrædelse af færdselsloven. På grundlag af kriminalstatistikken og de nye oplysninger er der i justitsministeriet foretaget beregninger over udviklingen med hensyn til domfældelser for kørsel efter indtagelse af spiritus. En redegørelse herfor er optaget i *bilag 1*. I overensstemmelse med udviklingen i sigtelserne har der i 1977–1980 været en stigning i antallet af domfældelser for promille- og spirituskørsel. Stigningen er størst fra 1977–1978, mens stigningen fra 1978–1980 har været præget af en mere jævn tendens.

Et mål for, i hvilket omfang de ovennævnte tal er udtryk for en reel stigning i antallet af promille- og spirituskørsler, kan fås gennem statistikken over antallet af spirituspåvirkede førere, der har været indblandet i trafikuheld med personskade. Disse tal påvirkes ikke af den øgede politiindsats og den deraf følgende øgede opdagelsesrisiko. Efter anmodning fra justitsministeriet har Rådet for trafik-sikkerhedsforskning foretaget en bearbejdelse af tallene for 1976–1979 vedrørende personskadeuheld. Redegørelsen, der er udformet under hensyntagen til de svingninger i trafikintensiteten, som der har været i de senere år, er optaget som *bilag 2* til lovforslaget. Det fremgår af redegørelsen, at det absolutte antal spirituspåvirkede motorkøretøjsførere, som var indblandet i trafikuheld med personskade, i løbet af 1977 og 1978 steg med i alt ca. 15 pct. for i 1979 at falde tilbage til niveauet fra 1976. I 1979 faldt antallet af de øvrige uheldsimplicerede førere imidlertid, således at der i forhold hertil har været en relativ stigning i antallet af spirituspåvirkede førere. Stigningen indtræder i realiteten ved promiller over 1,50.

Med hensyn til antallet af idømte frihedsstraffe for spirituskørsel set i forhold til det samlede antal idømte frihedsstraffe kan det oplyses, at godt 55 pct. af samtlige domfældelser til ubetinget frihedsstraf i årene 1977 og 1978 vedrørte kørsel efter indtagelse af spiritus. Tilsvarende tal for 1979 og 1980 kan endnu ikke oplyses. Det samlede antal domfældelser for promille- og spirituskørsel var i 1980: 13.085, hvoraf 4.489 medførte bødestraf, mens 8.454 medførte hæfte eller fængsel. Tallene for 1980 viser, at det gennemsnitlige daglige belæg af spiritusbilister i kriminalforsorgens anstalter ville udgøre ca. 500 ud af et samlet belæg på ca. 3.200, såfremt de kapacitetsmæssige forhold havde tilladt en normal afvikling af de idømte straffe. I forbindelse hermed kan det oplyses, at ca.